

Policejní presidium České republiky

Strojnická 935/27

170 89 Praha 7

DS: gs9ai55

Sp. zn.: PPR-37191/ČJ-2014-990140

Žadatel:

Tomáš Pecina, nar. 21. 4. 1966

Slezská 1668/56

120 00 Praha 2

DS: whehjsc

Odvolání

**proti rozhodnutí náměstka policejního prezidenta pro službu
kriminální policie a vyšetřování ze dne 26. února 2015,**

č. j. PPR-37191-11/ČJ-2014-990140,

**podané podle ustanovení § 16 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném
přístupu k informacím (dále jen „InfZ“)**

Elektronicky

Bez příloh

I. Rekapitulace

[1] Žádostí ze dne 30. prosince 2014 žadatel povinný subjekt požádal o zaslání závazného pokynu policejního presidenta č. 250/2013 ze dne 3. prosince 2013, o identifikačních úkonech (dále jen „*Pokyn*“).

[2] Rozhodnutím náměstka policejního presidenta pro službu kriminální policie a vyšetřování ze dne 26. února 2015, č. j. PPR-37191-11/ČJ-2014-990140 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), byla žádost podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) InfZ částečně odmítnuta, a to v rozsahu čl. 1 odst. 1 písm. i), čl. 58 odst. 2 a odst. 5 písm. b), čl. 62 odst. 4, čl. 64, čl. 86 až 96, čl. 98 odst. 4 a 5 Pokynu a jeho přílohy č. 8.

[3] Neboť napadené rozhodnutí je nezákonné, žadateli nyní nezbývá než podat proti němu v celém rozsahu

o d v o l á n í

ve smyslu ustanovení § 16 InfZ a navrhnout, aby nadřízený orgán napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc povinnému subjektu k novému projednání a rozhodnutí.

II. Odvolací body

[4] Povinný subjekt tvrdí, že všechny odepřené informace jsou interní povahy a v případě jejich poskytnutí by mohly být, zejména ve spojení jinými, běžně dostupnými informacemi (str. 7 napadeného rozhodnutí), zneužity pachateli trestné činnosti.

[5] Žadatel nezpochybňuje, že je-li obsahem všech znečitelněných informací skutečně způsob zpracování osobních údajů příslušníků a zaměstnanců Policie České republiky, jedná se o informace interního charakteru, avšak v takovém případě nelze dost dobře vysvětlit, jak by tyto informace, víceméně jen organizační povahy, mohly být zneužity k páčání trestné činnosti.

[6] Žadateli přirozeně neunikly medii traktované zprávy o tom, jak se policisté bouří proti tomu, mají-li u nich být plošně prováděny bukalní stěry,¹ a s určitým pobavením – nikoli arci neprovázeným obavami – konstatuje, že ta samá database je presentována jako zcela bezpečná pro ukládání citlivých osobních údajů obviněných, podezřelých a odsouzených, jakož i dalších osob, u kterých policie osobní údaje získává a eviduje, a zároveň se ukazuje nedostatečně bezpečnou pro uchovávání identických osobních údajů samotných policistů.

¹ např. http://zpravy.idnes.cz/policiste-se-bouri-0nx-/domaci.aspx?c=A141215_224835_domaci_aba

[7] K tomu nyní přistupuje tvrzení povinného subjektu, že kdyby se veřejnost dozvěděla, jak je s osobními údaji policistů a zaměstnanců policie nakládáno, mohlo by to být zneužito pachateli trestné činnosti. V důsledku toho je bezpečnost informačních systémů uchovávajících tyto informace vážně zpochybňována a za daných okolností je dán legitimní veřejný zájem na publicitě odpíraných informací, tedy na veřejné dostupnosti úplného znění Pokynu.

[8] Nelze uvést do souladu these o naprosté bezpečnosti jednoho a téhož systému pro uchovávání osobních údajů osob stojících mimo policii a zároveň o jeho zneužitelnosti, pokud se týká dat policistů a policejních zaměstnanců.

[9] Napadené rozhodnutí neposkytuje dostatečné, hodnověrné a logicky consistentní odůvodnění svého výroku, a jako takové nemůže v odvolacím přezkumu obstát.

III. Závěrečný návrh

Z těchto důvodů žadateli nezbyvá než navrhnout, aby nadřízený orgán napadené rozhodnutí v celém rozsahu **z r u š i l** a vrátil věc povinnému subjektu k novému projednání a rozhodnutí.

V Praze dne 2. března 2015

Tomáš Pecina

